

Byla jsem jí v patách

(pokr. ze str. 1)

že chodí do dětského souboru Mráček a do soutěže si pro porotu a diváky připravila dvě písničky: Vlaštovička lítá a Hned jsem veselejší. Mezi Bářiny vlastnosti určitě patří skromnost, protože už cestou mi říkala, že určitě nevyhraje. Prý proto, že na soutěži budou lepší zpěváčci.

Přesun z hotelu na soutěž

Cestou z hotelu do Lázní Velké Losiny jsem si s Bárou opět popovídala. Dost mě udivil její klid. Většinou lidí by v takové vypjaté chvíli asi cloumala silná nervozita. Jí však na tváři zůstal vyrovnaný úsměv a nervózní dle svých slov nebyla. Vystoupení na folklórním festivalu se neobejde bez krojů a lidových rekvizit, a tak i ona jela v překrásném kroji s nápadným věnečkem na hlavě. Ten jí vyráběla teta z Chodska.

Vystoupení

Sobotní sedmnáctá hodina odbila a Bára zpívala na pódiu před celými lázněmi. Doprovázela ji Česká muzika. Musím říci, že jsem její zpěv předtím neslyšela a asi právě proto mě dost překvapil. Zněl neuvěřitelně čistě a rozléhal se všude kolem.

Když sestoupila z „prken, která znamenají svět“, opět se se mnou rozdělila o své dojmy. Protože foukal vítr, bála se, aby jí na pódiu nebyla zima. „Jinak to bylo dobré. Jen trochu jsem měla trému. Ale písničky se mi povedly,“ řekla mi.

Dětský večer a vyhlášení finalistů

Setmělo se a hotelovou jídelnou zněla jména dětí, které se měly utkat v nedělním finále. Bářino jméno mezi nimi bohužel nebylo. Ačkoliv by se někomu mohlo zdát, že tady by Báru Zpěváček skončil, mýlil by se. Hned po oficiální části se v sále rozpoutal turnaj v rozličných hrách. Děti - zpěváčci se obalovaly do toaletního papíru, až se z nich staly egyptské mumie, hrály hokej, jedly sušenky na čas, nosily pingpongový míček na lžiči...

I přes soutěžní šílenství se mi podařilo k Barborce dostat a krátce ji vyzpovídat. Z toho, že nepostoupila si nic nedělala a vesele si užívala připravených her. A její plány do budoucna? Stát se operní zpěvačkou.

Cesta domů

Na sedadle autobusu Bára usínala. Nebylo se čemu divit, za okny už byla tma a dva dny nepřetržité aktivity také udělaly své. Dle jejích slov se jí soutěž líbila, akorát by změnila zastoupení jednotlivých oblastí republiky v porotě. Slova uznání měla i pro vítěze soutěže Libora Macháčka. Zaujal ji jeho netypicky výrazný hlas.

Kristýna Mixová

**ČTĚTE MALÉ
(ALE NAŠE)
NOVINY!**

www.dta.zde.cz

Senátor Adolf Jílek, jeden ze zakladatelů Zpěváčků, zpívat neumí ale,

Folkloru fandí.

Prozradil to na sebe v rozhovoru pro DTA. Prý mu manželka říká, že zpívá vždy o půl tónu vedle, což je horší, než kdyby zpíval falešně. DTA však zajímaly i jiné věci. **Proč se finále odehrává právě na severu Moravy, ve Velkých Losinách?**

Proč to přesně nevím, ale když přišlo Folklórní sdružení s tímto

projektem k nám, do Sudet, do místa, kde se folklor neprovozoval a nikdo si už na něj nepamatoval, tak jsem to bral jako fantastickou věc. Folklor se tady i díky Zpěváčkům znovu obnovuje a oživuje.

Neměli jste strach, zda se to podaří? Jestli bude zájem u dětí a u diváků?

První i druhý ročník, to byl takový pokus. Ale podařil se. Původně to nebyla soutěž. Jakmile se Zpěváčci staly soutěží, jsou ještě zajímavější a přitažlivější. Když vidíte to nadšení dětí, které soutěží, děti, které do toho dávají kus svého života, kus svého já a svoje srdce především, je to nádherné. Zvlášť to platí pro tu nejmenší kategorii. Já si vzpomínám na takovou malou holčičku, která začínala a vždycky začala špatně. Zkusila to poprvé, podruhé, potřetí. Nebylo to ono. Tak zvedla ruku, dupla si a říká „Já to udělám!“ a začala dobře, odzpívala to a patřila mezi nejlepší.

Ať chceme nebo nechceme, folklor máme v srdci, máme ho v genech, to je ta spousta generací, která v něm žila a ono to v nás zůstává.

Rozhovor těsně po

Hned po té, co Libor Macháček v loňském roce převzal cenu pro Zpěváčka roku 2005, zeptal se ho zpravodaj DTA Dan Mrázek na první pocity.

Rozhovor jste mohli slyšet i ve vysílání Českého rádia, v pořadu Domino a stále si ho můžete poslechnout na www.dta.zde.cz (do vyhledávače si dejte heslo Macháček).

Libore, jaké jsou tvé první pocity?

Já su úplně šťastný, úplně jsem to nečekal, su nadšený a už se těším, až budu někde zase vystupovat.

(pokr. na str. 4)